

ČESKOSLOVENSKO-BULHARSKÁ VZÁJEMNOST

ЧЕХОСЛОВАШКО-БЪЛГАРСКА ВЗАИМНОСТЬ.

ČASOPIS PRO KULTURU A HOSPODÁŘSTVÍ.

Orgán Spolku Československo - bulharská vzájemnost v Praze. — Vychází čtyřikrát do roku.
Řídí tiskový odbor Spolku. — Redakce: Praha XII., Korunní 79.

Z tvorby bulharských básnířek.

(Vybrala a přeložila RŮŽENA SCHWARZOVÁ).

E. Bagrjana:

DĚDIČKA.

Nemám podobizen předků svojích,
ni pradávných kronik rodinných,
neznám odkaz mrtvých dědů mojich,
cizí jsou mi tváře, život jich.

Avšak cítím, krev že ve mně dravá,
tulácká a nepokojná plá,
ta mne v noci ze sna budí žhavá,
k prvnímu mne hřichu vede, zlá.

Temnoooká prababička moje
v hedvábných šarvarech, což já vím,
prchla v noci, plna nepokoje
s kterýmsi snad chánem vzneseným.

Koňský dušot rozléhal se v páru,
podunajskou rovinou zněl v dál,
a ty dva zachránili od kinžalu
vítr jen, jenž jejich stopy svál.

Proto snad mám tolik ráda vlání
nedohledných, šírych polí as.,
koňský běh a biče zapráskání,
větrem rozevlátý, volný hlas.

Snad jsem hříšná, vzpurné srdce moje,
snad uprostřed cesty klesnu, mdlá,
jsem však věrná, věrná dcera tvoje;
moje rodná matko, země má.

Dora Gabe:

JÁ A TOBY.

Vracím se domů jako bludný pes,
kterého zahnali holí snad kdesi,
i tato bolest přebolí však dnes
a krotce, tiše u mne ulehne si.

Ze všech nás Toby v malém domku svém
kulatém ná dvoře je nejšťastnější,
s vděčným a sytým svojím pohledem
a ke všem nežli my vždy upřímnější.

Mně nikdo z ruky jistí nedává,
s tuláky toulám se, vracím se ale
před otevřená vrata svá,
jsem beznadějně tatáž, tatáž stále.

Jak bratr Toby vítá mě vždy zpět
a láskou, radostí bláznivě štěká v skoku,
je plný, plný blahobytu své
v mém srdci i v Tobyma věrném oku.

Dora Gabe:

SIROTEK.

Píštalku mí dali,
ať si píská,
až požene stádo
na pastvisko.

Tři dny píštalku tu
otloukali
z vrby, pod níž matku
pochovali.

S bohem, řekli a ji v hrobě
skryli
a slzami zemi
napojili.

Slzy vpily tenké větve,
lícha,
proto je ta píštalka tak
tichá.

Proto zvučí písni, v níž je
hoře, samo,
proto je z ní slyšet:
»Mámo! Mámo!«

Náš časopis před časem přinesl ukázky z Dory Gabe
a E. Bagrjany v překladu p. Josefa Peška.